

PROBLEM SOCIALNEGA ZAVAROVANJA PRIZNAN

PREDLOGA VLADE NE ZADOŠČA POTREBAM

Predsednik za planiranje proti bodočim križam. — Nepraktičen način kontrole

Administracija urgira države uvesti enoten zavarovalniški zakon. — Podpora "za silo"

POKOJNI socialistični borce, ki so umrli v tej deželi pred sedanjem križo, bi se gotovo čudili, ako bi hipoma prišli znova med nas in izvedeli, da se kapitalistična vlada in kapitalistični kongres Zedinjenih držav bavita s problemom socialnega zavarovanja. Do te križe so se vsi kapitalistični krogovi socialistom le posmehovali, ko so predlagali zavarovanje proti brezposelnosti, bolezni, pokojnine za vdove, zavarovanje za sirote in starostno pokojnino. Dne 17. januarja t. l. pa je sam predsednik Roosevelt naslovil kongres poslanico, v kateri kongresniko urgira, da naj store kolikor morejo za ekonomsko sigurnost prebivalstva v bodoče. Predlagal je obema zbornicama tudi načrt zavarovanja, ki je že v razpravi.

V izbranih besedah je predsednik v poslanici poudaril, kako vse drugače bi bilo sedaj, ako bi že imeli socialno zavarovanje v veljavi, in koliko manj bi bilo, kakor pa sedanjem relif! S tem je nenačnoma priznal, da smo bili socialisti v pravem vsa desetletju, ko smo zmanj svarili na kvarne posledice kapitalistične kratkovidnosti.

To, kar je administracija poslancem predložila zdaj, ni storila iz ljubezni do brezposelnih, do starih bednih delavcev, do sirot in vdov, ampak zato, da obvaruje kapitalistični sistem, kar je potrlil tudi predsednik svetovalce Raymond Moley. Ako bodo delavci sigurni, da bodo v slučaju brezposelnosti in na starost deležni podpor, in če bodo zavarovani tudi za slučaje nezgod in bolezni, se bogatašem ne bo treba toliko batiti za svojo imovino in svoji sistem.

V naravi delavca je, da se ne pritožuje dosti, ako mu je preskrbljeno za streho in hranijo. Pripravljen je delati zase in za družino, toda če dela ni, in ako zlate njega in družino še bolezni, in potem beda na starost, postane lahko nevaren, ker ve, da nima ničesar več izgubiti. Moderni buržavni politiki se tega zavedajo, ali pa so bili v razumevanje socialnih problemov primorani, npr. v Angliji, kjer ima delavstvo močno politično stranko.

Načrt administracije, ki ga je kongres predložil predsednik Roosevelt, se počasi v glavnem določa, da naj bo podpora za delavce po prvem mesecu brezposelnosti \$15 na teden skozi 13 tednov. Če med tem ne dobe zaslužka, jih vspeli vlada pri kakih javnih delih. V sklad za zavarovanje proti brezposelnosti bi plačevali delodajalcu do 3 odstotke od skupne vstopne, ki jo izdajo za plače. Ta davek bi kolektala na njih zvezna vlada, posamezne države pa ga lahko nalože tudi zaposlenim delavcem v svrhu zvišanja podpor nezaposlenim.

Delavcem in drugim nad 65 let starosti, ki so brez sredstev, bi se plačevalo po \$15 na mesec iz federalnega pokojninskega sklada, drugih \$15 na mesec pa naj bi preskrbela država, skupaj \$30 na mesec. V ta sklad bi prispevali delavci in delodajalci — vsaki ponovico.

Načrt za zavarovanje vdov in sirot ter proti boleznim ni še popoln. Predsednik obljudil, da ga predloži kongresu 1. marca.

Ta program je daleč od zavarovalniških načrtov socialistične stranke. Je tudi veliko manj zadovoljiv kot to kar predlaga A. F. of L., dočim takozvana Lundeeneva in Townsendova predloga sploh ne pridešča v upoštev.

Vsekakor, začetek je storjen. Vrata socialnemu zavarovanju so se odprla tudi v tej deželi. Ako bo delavstvo na pravilo za nadaljnje izboljšanje socialnega zavarovanja na zakonodaje zadosten pritisk, bo do življenske zavarovalnice ter podporne organizacije polagoma izgubile svoj stari pomen in potrebnost obstoja, kajti dolžnost družbe v celoti je, da skupno prevzame to breme.

Vlada, ki je brez ovir

Mussolini se neprestano obreguje ob demokracijo, češ, da je zastarella, da je vladam edino v oviro, in da je v sedanji dobi največja zapreka v pravljilju krize.

V Italiji ni demokracije,

Mussolini je vlada in zakon. On

posevuje večino portfeljev v

kabinetu. Vso državo vodi kakor kak ravnatelj tovarno.

A kljub temu je Italija gospodarsko danes veliko na slabem kot katerakoli demokratična dežela.

Novo vzbujanje nemškega nacionalizma

Draga vojna proti zločincem, namesto za odpravo vzrokov

V ječah Zedinjenih držav je že 136,947 jetnikov. Večko več zločincev pa je na prostem pri izvrševanju svoje "obrti". Ropi, umori, vložni, tativne in goljufije vseh vrst se množe. Tisoče mladih fantov, in tudi dekle, so udaja zločinstvu, ker so druge prilike za preživljajne redke, ali pa jih sploh ne dobre.

Vlada Zed. držav in druge oblasti te dežele se trudijo loviti zločince, store pa prav malo — oziroma nič — za odpravljanje vzrokov, ki ljudi navajajo v hudodelstva.

Zdaj se povprečno dogodi en umor vsakih 45 minut, ali 22 na dan.

Policajev in detektivov v tej deželi je 173,500, ali nekaj več kot pa je jetnikov v ameriških ječah.

Potrošek vseh oblasti v Zed. državah, posameznikov in korporacij, ki se nanašajo na boj proti zločincem in tatom, zavarovanja imovine pred vložni, torej proti kriminalstvu vobče, znaša 10 milijard dollarjev na leto.

Načrt administracije v glavnem določa, da naj bo podpora za delavce po prvem mesecu brezposelnosti \$15 na teden skozi 13 tednov. Če med tem ne dobe zaslužka, jih vspeli vlada pri kakih javnih delih. V sklad za zavarovanje proti brezposelnosti bi plačevali delodajalcu do 3 odstotke od skupne vstopne, ki jo izdajo za plače. Ta davek bi kolektala na njih zvezna vlada, posamezne države pa ga lahko nalože tudi zaposlenim delavcem v svrhu zvišanja podpor nezaposlenim.

Delavcem in drugim nad 65 let starosti, ki so brez sredstev, bi se plačevalo po \$15 na mesec iz federalnega pokojninskega sklada, drugih \$15 na mesec pa naj bi preskrbela država, skupaj \$30 na mesec.

V ta sklad bi prispevali delavci in delodajalci — vsaki ponovico.

Načrt za zavarovanje vdov in sirot ter proti boleznim ni še popoln. Predsednik obljudil, da ga predloži kongresu 1. marca.

Ta program je daleč od zavarovalniških načrtov socialistične stranke. Je tudi veliko manj zadovoljiv kot to kar predlaga A. F. of L., dočim takozvana Lundeeneva in Townsendova predloga sploh ne pridešča v upoštev.

Vsekakor, začetek je storjen. Vrata socialnemu zavarovanju so se odprla tudi v tej deželi. Ako bo delavstvo na pravilo za nadaljnje izboljšanje socialnega zavarovanja na zakonodaje zadosten pritisk, bo do življenske zavarovalnice ter podporne organizacije polagoma izgubile svoj stari pomen in potrebnost obstoja, kajti dolžnost družbe v celoti je, da skupno prevzame to breme.

Vlada, ki je brez ovir

Mussolini se neprestano obreguje ob demokracijo, češ, da je zastarella, da je vladam edino v oviro, in da je v sedanji dobi največja zapreka v pravljilju krize.

V Italiji ni demokracije,

Mussolini je vlada in zakon. On

posevuje večino portfeljev v

kabinetu. Vso državo vodi kakor kak ravnatelj tovarno.

A kljub temu je Italija gospodarsko danes veliko na slabem kot katerakoli demokratična dežela.

Lani je bilo v sovjetskih tovarnah produciranih 72,458 avtomobilov in 90,776 traktorjev. Ako se pomisli, da je bilo leta 1928 izdelanih samo 800 avtov in le 1,279 traktorjev, je bil v prošlih dveh letih res doseg kolosalen napredok. Leta 1933 je bilo izdelanih 49,000 avtov in 73,000 traktorjev. Slika postane precej drugačna, če se faktično prodejce primerja s kvoto. Vrhnji gospodarski svet je namreč določil, da mora biti v fiskalnem letu 1932-33 produciranih 175,000 traktorjev in 250,000 avtomobilov. Vzrok, da je bila pro-

dukcija tako daleč od kvote, je bil predvsem v ne še zadostni izvežbanosti delavcev v obrobih, v katerih je potrebnih tehnična sposobnost in hitrica pri delu. Drugi vzrok je bilo neusoglašenje obratov in oddelkov, ki so za neprekidno delo odsivni drug od drugega.

To je tudi vzrok, da imajo zdaj delavci v tovarnah le še politično in agitacijsko moč, nadzorstvo in vodstvo pa je izreceno urednikom in bosom na sličen način kakor v ameriški industriji.

Ruska avtomobilska indu-

strija je klub novim moder-

nim tovarnam in večanjem pro-

dukcije še v povoju, kar čita-

telji lahko vidi iz slednjega:

V Zed. državah je bilo lani

produciranih 2,885,000 auto-

mobilov in trukov, in v Rusiji

kot že omenjeno, nekaj nad

72,000. V Zed. državah je bilo

l. 1929 izdelanih 5,621,715

avtov, ali največ v zgodovini

dežele. Predno bo sovjetska

Unija z avtami toliko preprečena

kažor na deželi, jih bo moral

producirati povprečno kake 4

milijone na leto. In njen na-

men je, da doseže to število.

Zeleta ima USSR dovolj.

Otvarya nove rudnike, izbolj-

ljenje načinov, da bo vse bolj

zanesljivo in dobro dočakano.

(Nadaljevanje na 3. strani.)

PO PLEBISCITU V POSAARJU

Rezultat splošnega glasovanja v nedeljo 13. januarja, v katerem se je imelo prebivalstvo Posaarja priliko izreči, da-l je za povrnitev na Nemčijo, od katere ga je odtrgala versaillska pogodba, ali za nadaljevanje kontrole lige narodov, ali pa za pridruženje Franciji, je presenetil maršal.

Nad 90 odstotkov ljudi v Posaarju, ki steje blizu 800,000 prebivalcev, je

glasovalo za povrnitev teritorija Nemčiji, četudi se večina ne strinja s Hitlerjevim režimom. Ampak glasovali so za Nemčijo in s tem nepravilno za Hitlerjem s stališča, da je Nemčija njihova dežela. Pri plebiscitu, čigar izid je napet prizakoval ves svet, je torej odločeval patriotski sentiment.

Na sliki gori so angleški vojaki, ki so zasedo z italijanskimi in drugimi nadzirali plebisciti in mirili demonstrante, ter naciji, ki so oddajali svoj fašistični pozdrav ob veselju nad svojo zmago.

AVTOMOBILSKA IN DRUGE INDUSTRIJE V SOVJ. UNIJI

Dvig produkcije leta 1934. — Novi načrti in odloki ekonomskoga sveta za ojačanje obratov

To je nadaljevanje poročila o gospodarstvu v sovjetski Uniji, čigar prvi del je bil v prejšnjih številkih.

V Rusiji pod carizmom in tudi do poslednjih nekaj let, so bili avtomobili in avtotruki redki. Imeli so jih le v velikih mestih, a še v teh malo. Vrhnji ekonomski svet, ki planira gospodarstvo v sovjetski Uniji, pa je pred leti odločil, da se mora promet po sovjetskih ulicah in cestah motorizirati. Potem so sicer še zelo slaba, toda saj tudi v Zed. državah niso bila dosti boljša v času, ko se je v njih pričela razvijati avtomobilska industrija.

Lani je bilo v sovjetskih tovarnah produciranih 72,458 avtomobilov in 90,776 traktorjev. To je tudi vzrok, da imajo zdaj delavci v tovarnah le še politično in agitacijsko moč, nadzorstvo in vodstvo pa je izreceno urednikom in bosom na sličen način kakor v ameriški industriji.

Predno bo sovjetska Unija

z avtami toliko preprečena

kažor na deželi, jih bo moral

producirati povprečno kake 4

milijone na leto. In njen na-

men je, da doseže to število.

Zeleni ima USSR dovolj.

Otvarya nove rudnike, izbolj-

ljenje načinov, da bo vse bolj

zanesljivo in dobro dočakano.

(Nadaljevanje na 3. strani.)

IZID PLEBISCITA V POSAARJU OJAČAL HITLERJEVO POLITIKO

Socialisti in komunisti ob zadnje nemško zatočišče. — Naciji za nadaljnje osvojitve

S PRIDRUŽENJEM Posaarja Nemčiji so nemški socialisti, komunisti in drugi načelniki nasprotniki hitlerizma izgubili zadnji nemški teritorij, v kaferem so se smeli svobodno gibati. Izjeme so le nemški kraji na češkem. Iz Posaarja so vodili boj proti nacijem, tiskali so časopise in jih taj

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna družba, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE.

NAROCNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75; na četrt leta \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Yugoslav Workmen's Publishing Co., Inc.

Established 1906.

Editor..... Frank Zaitz.

Business Manager..... Charles Pogorelec.

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

3639 WEST 26TH STREET CHICAGO, ILL.

Telephone: ROCKWELL 2864.

"Pred Bogom smo vsi enaki"

Bivši španski kralj ni še nikoli slovel za vzornega katoličana, dasi redno moli, hodi k spovedi in prejema sveto obhajilo. Njegova družina je bila ves čas, od kar jo ima, predmet tajnega in javnega šušljanja. Ne toliko, da je ona pokvarjena, ampak da je njegovo veličanstvo v procesu degeneracije. Posledica se gluhotni in drugače bolni princi in princenje. Sisnovom se grehi prejšnjih rodov celo bolj poznajo, kakor hčeram.

Ko je Španija zavrgla monarhijo, je dala Alfonzu in njegovi družini priliko izselitve. Poslužil se je nemudoma, ker se je spomnil ruskega carja, ki bi bil lažko odšel, pa je želel ostati v domovini. To ga je bilo življenje. Alfonz je bil praktičen kralj. Milijone "prihrankov" je vlagal v inozemstvu, v vsaki "solidni" deželi nekaj.

Tako je prišlo, da ni bil v skrbeh, ko so mu sneli krono in ga odslovili. Nastale pa so neprilike. Otroci so se zabavali po Evropi in eden sinov se je na vožnji z avtom ubil. Alfonzova žena, bivša kraljica, ni nikdar ljubila svoje veličanstvo in je šla živeti v Anglijo, Alfonz pa v Francijo in nato v Rim, od kjer spletari s španskimi škofi za povrnitev starega režima.

Cerkve v Španiji je namreč še vedno zvesta stari monarhiji, četudi ve, da je Alfonz ljudstvu nič koliko škodil in da je brez vladarskih sposobnosti in brez razumevanja za ljudske koristi. Naklonjenost temu rablju Španije je cerkev javno demonstrirala 14. januarja, ko se je v Rimu poročila Alfonzova hči Beatriz s princem Alessandro Torloniom. Poročna svečnost se je vršila v eni najlepših rimskih cerkva. Udeleženi so se je večinoma člani propadlih dvorov, kajti drugih je malo ostalo. Zastopana je bila bivša bavarška dinastija, Habsburžani, odstavljeni grški dinasti, potomeci francoskih Bourboncev, potomeci dinasti Braganza, Italijanski dvor in slična gospoda.

Poročne ceremonije je izvršil kardinal Pedro Segura ob asistencih mnogih škofov in drugih svečenikov. Kadar stopita v zakon kmečki fant in dekle, oba iskreno verna, zadostuje za poročno ceremonijo navaden kaplan. Ampak v svetohilinskih ceremonijalnih porokah "aristokratov" in dvorjanov je treba kardinalu in škofu, čeprav cerkev trdi, da smo pred Bogom vsi enaki.

Lloyd George v politični ofenzivi

Medvojni premier Velike Britanije, David Lloyd George, je nedavno spet poskusil dvigniti svojo zatonjeno politično zvezdo. Izdal je spomine, kritizira vlado, govori na shodih o socialni pravičnosti in gospodarskih reformah, toda ljudstva le ne more nagniti na svojo stran. Včas je bil voditelj največje stranke v Angliji (liberalne), danes pa je voditelj "stranke" štirih članov, ki so njegova hči, njegov sin, neki drugi sorodnik in on sam. Uradna liberalna stranka, od katere se je Lloyd George že pred leti ločil, je zdaj v Macdonaldovi koalicijski vlad.

V marsikakem svojem govoru flirta Lloyd George, ki je v začetku januarja dopolnil že 72. leto, z delavsko stranko. Rad bi se ji pridružil, pod pogojem seveda, da ga ob enem prizna za enega svojih voditeljev. Ampak laboriti, posebno še radikalnejše krilo stranke, se prav nič ne ogreva za sprejem dinamičnega Welshmana, ki prošla leto sicer veliko kritizira, toda je brez programa. Na shodu 13. januarja ga je poslušalo okrog 25,000 ljudi. Priporočal je na dramatičen način reforme, ki jih vlada konservativne parlamentarne večine uvaja, ali pa jih je že uvedla. Tisti, ki so od njega pričakovali definitiven, nov program, so odšli razočarani.

"Ako hoče Lloyd George v delavsko stranko, naj gre z enega konca dežele do drugega in proklamira bankrotiranje kapitalizma," je dejal George Lansbury, voditelj delavskih strank. Izgleda torej, da stari nekdanji krmkar Velike Britanije še ostane brez stranke.

Hearstovo mnenje o proletariatu

William Randolph Hearst je eden najbolj "patriotičnih" kričačev v Ameriki. Poslednje mesece v svojem časopisu "Hearst" je eden najbolj "rdeči nevarnosti" in Rusiji.

V tej deželi izhaja mnogo revolversko urejevanih kapitalističnih listov, toda najslabši izmed vseh, najbolj zastrupljivalni in najbolj zavajalni so Hearstovi dnevniški.

V enemu svojih uredniških člankov, ki jih morajo objavljati vsi njegovi listi, ugotavlja med drugim, da je proletariat za vladanje najmanj sposoben, najmanj vesten in najbolj "zarak" sloj prebivalstva — zato je vlad proletariata v resnici vlad ignorante drhal, ki ne more biti drugega kakor neuspešna in spremiljana s polom v svojih podvzetjih.

Hearst navaja v dokaz za trditev sovjetsko Rusijo, toda njegovo mnenje o proletariatu se pač nanaša na ves delavski razred, na tisto "drhal", ki je "najmanj sposobna in topa".

Skoro bi rekli, da je Hearst — žal — veliko v pravem. Njegove liste kupuje ter bere dan na dan milijone proletarjev. Ako bi čitali še kaj drugega kakor njegove zaslepljevalne liste, bi bilo "mogočnega Hearstovega časopisa" kmalu — konec. Hearst torej hoče, da ostane proletariat "zarak", kajti kako-bi-ga-drugače sploh mogel varati? Zato stori kolikor največ more, da ga obdrži v mejah svoje prej citirane definicije.

"NEW DEAL" V JUŽNIH DRŽAVAH

strijskega konzula. Tako se je samreč pisalo v javnosti in še več pa še. Sakser je šel dostikrat na obisk v domovino, kjer je nastopil kot voditelj Ameriških Slovencev. Ob enem takem obisku ga je doletela v župnišču v Hotedrešici smola, ker so ga avstrijski detekti osumili, da pomaga ljudem preko meje, nameč takim, ki bi drugače zaradi vojaške obveznosti ne smeli iti. Frank Sakser se je sicer opral krvite, toda upanje na konzulsko službo je splaval po vodi.

Ko je postal "Glas Naroda" dnevnik, si je cirkulacijo po naselbinah še bolj razširil. Dovoljivo je, da je imel še kateri slovenski list prej ali pozneje toliko naročnikov, kakor "Glas Naroda", ko je prva leta tega stoletja dosegel svoj višek.

L. 1899 jo primaha z rdečo marelo še "Pavliha" iz Cleveland. Prišla mi je v roke prva številka "Pavlihe". Spominjam se njegovega uvodnega nastopa. Svojo "načelno izjavo" je nekako tako izrazil: "Imamo že dva zvona, toda fara s samo dvema zvonovoma ni popolna. V vsaki fari imajo ne manj kot tri zvонova, in da bo naša fara popolna, naj "Pavliha" klenka, kadar druga dva zvonova zvonovala."

S temi besedami je bilo veliko povedano. Na priprost, duševan prazen način je "Pavliha" povedal, da je brez programa in da bo le pomagal "zvoniti" ostalima dvema streljima zvonovoma.

Vsi trije časopisi so bili za čitatelja, ki je imel nekoliko obzorja, silovito prazni. Igranje na tipke nevednosti je odmevalo iz vseake kolone. Ničuda, da sem se prvo zimo svojega bivanja v tej deželi zelo dolgočasil. Živel sam med dobrimi in poštenimi rojaki v La Sallu, Ill., s katerimi sem se družabno dobro razumel. To da mojih idej, katerih sem jim razkradal, niso nikakor mogli zapomeniti, niti nisem mogel jaz razumeti njihovih protivnih mnajn in argumentov. Pravili so mi veliko o tej deželi, toda o tistem, kar bi bil jaz rad izvedel — o delavskih organizacijah itd., niso vedeli nujesar.

Kako je nanesel slučaj, da sem se naselil v La Sallu, kjer nisem imel nobenega znanca in ne ožjega rojaka, mogoče pojasnim kdaj pozneje. (Dalje prihodnjic.)

Namen te veselice v prvi vrsti je, da se snidemo skupaj z rojaki naprednega misljenja in tudi z onimi, kateri dvomijo v možnosti za osvoboditev delavškega razreda.

To leto je za JSZ in naše gibanje sploh zelo važno. To je namreč naše posebno agitacijsko leto. Ako hočemo, da postane delavstvo sila, ne gre drugače kakor da ga organiziramo in da širim naši tisk.

V prihodnjem letu bo zopet volilni vihar. Delavci bodo spet deležni obljub, ampak obljube ne odpravijo izkorisčevalcev, ne krize. Ako hočemo poseči v prihodnjem kampanjo in si izvajeti tudi nekaj zmag, se bo treba upreti v agitacijo. Delavcem je treba predvsem do povedati in jih prepričati, da je čas, da obrnejo kapitalistične zmag.

Somišljeniki, pristopite v bližnji klub JSZ in boste delavni v njemu.

Končno vas znova vabim,

da nas obiščete na naši vespeli v soboto 2. februarja.

Vstopina je samo 20c. Odbor,

člani in članice bodo skrbeli,

da boste dobro postreženi.

IZID PLEBISCITA V POSAARJU OJAČAL HITLERJEVO POLITIKO

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Po zmagi z. Nemčije v Posaarju so se pričele demonstracije nacija v Avstriji, četudi je avstrijska cenzura skrbela, da je časopisje poročalo o rezultatu volitev na običajno novinarski način, to je, brez senzacionalnih naslovov in navdušujočih komentarjev. Kljub temu je vlad na Dunaju iz teh demonstracij uvidela, da bi danes bila precejšnja večina prebivalstva tudi v Avstriji za pridruženje k Nemčiji. In Hitlerjev cilj je, da pridobi to deželo za "očetnjavjo". Mussolini pa torej še imel priliko braniti "neodvisnost" Avstrije in njeni zlerikalno fašistično vlado, katero mrzi najmanj več tretjini prebivalstva.

Na neodvisnem mestu Gdansko, ki je pristanisce v poljskem koridorju, so nacija čezdaj bolj aragonanti. Mestna uprava je njihova, ki kljubuje celo kontroli lige narodov in dobi opozicijo s hitlerjanskimi metodami. Veliko nemško prisostvo mesto Memel, ki je zdaj pod oblastjo Litve, je preteko s propagando za pridruženje k Nemčiji. Nacijsko stranko med Nemci na Češkem je vlad v Pragi zatrla. Sploh so Nemci v čehoslovaški republiki zdaj hitlerjevemu pangermanizmu še najmanj dostopni, kar je zasluga nemške in češke socialdemokratske stranke.

Današnji vihar nemškega nacionalizma in hitlerizem je posledica svetovne vojne in versalskega "mira".

Imperialisti, ki so diktirali "mir", nalagali vojne odškodnine in risali nov zemljevid neglede na prej obljubovani princip samoodločevanja, so posredni povzročitelji nove "nemške nevarnosti". Francija in Anglia sta se sicer zelo izpametovali, toda še ko je bil Hitler že v vladi.

Francija je storila največ napako, ker ni pravočasno popustila demokratični Nemčiji, da si bi pridobila priateljstvo njenega ljudstva in dvignila ugled nemške vlade. Komunisti pa storili drugačič manj usoden napako. Ni čudnega, da se danes v Evropi združujejo s socialisti za obrambo — demokracije!

Glas iz So. Chicaga

So. Chicago, Ill.—Društvo,

klubom in našemu občinstvu vobče naznanim, da priredi klub št. 224 JSZ v soboto dne 2. februarja svojo prvo vespelico. Vršila se bo v Hrvatskem domu, spodnja dvorana, na 9618 Commercial Ave.

Namen te veselice v prvi vrsti je, da se snidemo skupaj z rojaki naprednega misljenja in tudi z onimi, kateri dvomijo v možnosti za osvoboditev delavškega razreda.

Cas beži. Kapitalisti izrabijo vsako minuto za svojo propagando in za varovanje svojih koristi. Čemu ne bi bili delavci prav tako zavedni za svoj razred, kakor so izkorisčevalci za njihovega?

Ne odlagajmo, kajti z odlaganjem nimamo drugega kakor zamujanje prihoda naše zmag.

Somišljeniki, pristopite v bližnji klub JSZ in boste delavni v njemu.

Končno vas znova vabim, da nas obiščete na naši vespeli v soboto 2. februarja. Vstopina je samo 20c. Odbor, člani in članice bodo skrbeli,

da boste dobro postreženi.

Martin Vuksinic.

Ubiti policaji in kriminalci v Chicagu

L. 1934 je bilo v Chicagu ubitih v zasedovanju zločincev deset policejcev in 58 kriminalcev.

IV.

Ko so slovenski socialisti v Chicagu s pomočjo par sodružev in somišljenikov v drugih naselbinah (več jih namreč ni bilo kot ducati aktivnih in prepirčanih ter približno toliko v Chicagu zbrali vsoto za prvo silo, so se pogodili s tiskarno "Spravedlnosti", 683 Loomis St., nekaj blokov od Narodne dvorane, na starji "Centri", kjer je živel mnogo Slovencev. Ta soseščina je bila centrum svobodomiselnega v socialističnega gibanja med rojaki v Chicagu. Urad Proletarca je bil v tem kraju, istotako urad "Glas Svobode". Društvo so zborovala tu in njih prireditve so se vrstile skoraj vse v Narodni dvorani.

Jože Zavertnik je bil prvi urednik Proletarca. Drugi, ki so podpisani v 1. številki Proletarca v proglaših, ali v dopisih in člankih, so Frank Petrich, ki je bil eden najenergičnejših delavcev za ustavnitev Proletarca, Andrej Poravne, Anton Prešeren, Ferdinand Petsche (Peče) in Nace Zlembberger.

V "Proletarcu" bode lahko vsakdo povedali svoje misli, ne da bi se mu bilo treba batiti da se bode dopis zavrgli, ker morda ne ugrađi uredniku ali komu družemu. "Proletar" se je naredilo končno tem založnim razmeram, ki so ustvarile med ameriškimi Slovenci dvomljive eksistence, ki so slovenske ameriške delavce zavajali na kriva pota, mesto da bi jih poučili, da je kapitalizem edini smrtni sovražnik delavcev.

V "Proletarju" bode lahko vsakdo povedali svoje misli, ne da bi se mu bilo treba batiti da se bode dopis zavrgli, ker morda ne ugrađi uredniku ali komu družemu. "Proletar" bude primajš ameriške novice, satirične novice, socialno gospodarske in politične članke, zgodovinske spise, povesti, črtice itd. Izhajal b

E. ZOLA:

RIM

Podelovali ETBIN KRISTAN

(Nadaljevanje.)

Povejte kardinalu Bergerotu, da bi bilo zelo lepo od njega, če bi deloval za pomirjenje, če bi dal razumeti, kako napačno ravna Vaša republika, da ne pomaga Sv. očetu pri njegovem delu sprave. Tako se dela, kakor da ga smatra za silo, katero ni vpostaviti; to je nevarna zmota za vladajoče, zakaj čeprav je oropan vsakega političnega delovanja, je vključ temu ogromna moralična sila, ki vskoč uro lahko razgrabe veste in povzroči verske agitacije z nepreračunljivimi posledicami. Vedno je on tisti, ki razpolaga z narodi, ker razpolaga z dušami; republika ravna zelo lahkomiselnino, in celo v njegovem interesu, če kaže, da se ga ne boji več... In recite mu naposled, da je nadvoste žalostno, na kakšen klavern način da voli republiko svoje škofe, kakor da bi hotel namenoma oslabiti svoj episkopat. Odstevši nekoliko srečnih izjem so Vaši kardinali, skoraj same sedanje glave, tukaj nič vpliva, ne igrajo tukaj nobene vloge. Oh, kakšno žalostno postavoste kazali pri prihodnjem konklavu! Zakaj torej zasledujete jezuite, ki so v politiki Vaš prijatelj, s takim abotnim, slepim sovraštovom? Zakaj ne porabite njihove inteligenčne marljivosti, ki je pripravljena, da Vam služi, tako da bi si zagotovili pomoč bodočega papeža? Potrebujete jo; on mora pri Vas nadaljevati delo Leva XIII., to delo, ki se tako slabo sodi, tako izpodbjiva, to delo, ki se malo briga za majhne, časovne učinke, ki je predvsem namenjeno bodočnosti, združitvi vseh narodov v njih sveti materi cerkve... Pokažite to kardinalu Bergerotu, recite mu, da naj bo z nami, da dela za svojo deželo, če dela za nas. Bodoči papež! Saj je v tem vse obsežen! Gorje Franciji, če ne najde v bodočem paču naslednika Leva XIII.!"

Zopet je vstal in sedaj je res odšel. Še nikdar se ni bil na tak način in tako obširno razgovoril. Ali gotovo je dejal te, kar je hotel reči, in sicer v ta namen, ki ga je le sam poznal; čutiti je bilo, da je bila vsaka, s krepko počasnostjo in blagostjo izrečena beseda že prej odtehtana.

"Z bogom, ljubi moj sin! In še enkrat, premisljujte vse, kar ste videli in slišali v Rimu; boste prav razumni, ne pokvarite si svojega življenja."

Pierre se je poklonil in stisnil rame, tolsto in meko roko, ki mu jo je prelat ponudil.

"Zahvaljujem se Vam, monsinior, se enkrat za izkazano dobroto, in bodite prepričani, monsinior, da ne pozabim ničesar s svojega potovanja."

Gledal je za njim, kako je odbajal v svinem finem talariju, s svojim lahnim, osvojevalnim korakom, kakor da gre vsem zmagam bodočnosti naproti. Ne, ne, ničesar ne pozabi s svojega potovanja! Zdaj pozna to zdržitev vseh narodov v svoji sv. materi, v cerkvi, to svetovno-hlapčevstvo, ob katerem je Krištof zakon postal diktatura Avgusta, gospodarja sveta. In prav nič ni dvomil, da ljubijo jezuiti Francijo — najstarejšo hčerko cerkve, edino, ki bi še mogla pomagati svoji materi, da osvoji vsesvetovno državo; ampak ljubijo jo tako, kakor ljubijo črni roki kobilic polja, na katera planejo, da jih pokončajo. Neskončna žalost se mu je zopet naselila v srce, zakaj imel je nejasni občutek, da so morali biti v tej starci, uničeni palaci, v tej žalosti in v tem polomu zopet oni začetniki bolečin in nesreč.

Prav ta trenotek je opazil, ko se je obrnil, don Vigilio slonečega ob veliki kardinalovi sliki pri kredenci; obraz je imel stisnjens med roke, kakor da hoče izginiti za večne čase, in drgetal je po vseh udih od strahu in od mrzlice. V trenotku, ko ni bilo nobenih obiskovalcev več, je podlegel napadu strašnega obupa in se mu je popolnoma vdal.

"Moj Bog, kaj pa Vam je?" ga je vprašal Pierre in stopil bliže. "Ste li bolni? Ali Vam morem pomagati?"

Alf don Vigilio si je zakril oči, jecljal, kakor da se davi izza stisnjenskih rok, in le přidušen krik strahu se mu je izvil iz grla:

"O Paparelli! Paparelli!"

"Kaj? Kaj pa Vam je storil?" ga je zaleden vprašal duhovnik.

Tedaj je tajnik razkril obraz in se zopet vdal trepetljivi potrebi, da se komu zaupa.

"Kaj, kaj mi je storil?... Kaj ne čutite ničesar, kaj ne vidite ničesar? Ste li opazili, kako se je polastil kardinala Sanguinetija, da ga odpelje k Njega eminenci? Kakšen drzen pogum! V takem trenotku vsiliti Njega eminenci tega preklicanega tekmeča! Pa ste li videli, kako zlobno je nekoliko minut prej odpravil s pokloni staro domo — zelo staro prijateljico, ki je hotela samo roko poljubiti Njega eminenci? Tako srečen bi bil gospod kardinal ob malem izrazu prave ljubeznit!... Pravim Vam, on je tukaj gospodar, on odpira in zapira vrata po svoji volji, on nas imajo vse med svojimi prsti kakor malo prahu, ki se razpihne v vse vetrove!"

Pierre se je vznemiril, ko je opazil, kako se trese in kako rumen mu je obraz.

"No, no, dragi moj, pa vendar pretiravate."

"Jaz da pretiravam... Vesti li, kaj se je to noč zgodilo, pri kakšnem prizoru sem bil proti svoji volji navzoč? Ne, kajneda ne? No, povem Vam."

Pravil je, da se je donna Serafina, ko je prišla prejšnji dan domov in zagrezla v strašno katastrofo, ki jo je pričakovala, že vračala razigranega srca. Bila je vsa potrta od hudihih vesti, ki jih je bila dobila. V Vatikanu, pri generalnemu tajniku, potem pri znanih prelatih, se je prepričala, da se je položaj njenega brata čudno poslabšal in da si je napravil v svetem kolegiu vedno naraščajočo število sovražnikov, tako da je videti zdaj povsem nemogoče, da bi zasedel papežev prestol, kar bi bilo zadnje leto še verjetno. Sanje njenega življenja so bile razpršene, častihlepnost, ki jo je bila vedno gojila, je bila strta, in vse ji je ležalo, kakor v prah razsuto, pred nogami. Kako? Zakaj? Obupno je poizvedovala po razlogih, in zvezdelna je za vsakovrstne kardinalove napake in osornosti.

Podajal je bil neprimerne izjave, žalil ljudi, zdaj s kakšno besedo, zdaj s kakšnim deljanjem, izkratka, njegovo nastopanje je bilo izzivajoče, in človek bi bil misil, da ravna tako z namenom, da bi vse pokvaril. Najhujše je bilo to, da je vsaki taku napaki opažala nerodnost, katero je bila sama obsojala in mu jo odsvetovala, katero pa je njen brat pod nepriznamenim vplivom abbeja Paparellia trmasto storil. Ona je slutila v tem ponižnem, nežnatnem nôšilcu vlečke usodepolno silo, uničevalca njenega lastnega paznega in vdanega vpliva. Zato ni hotela odgoditi eksekucije izdajalca vključ žalovanju svojega doma, tem manj, ker je zaradi njegove stare tovarišje s strašnim Santobonom, zaradi dogodkov s košarico smokev, ki je prišla iz rok drugega v roke prvega, medlela v strašnem sumu, katerega ni hotela razlagati. Ali je ob prvih besedah, ko je kratkomočno zahtevala, da se posadi izdajalec nemudoma pred prag, je naletela pri svojem bratu na nenaden, nepremagljiv odpor. Ni jo hotel poslušati, razburjal se je, in zaletaval se je v viharju podobno jezu, ki je s svojo silo vse pomedla, kadar se ga je polotila. Dejal je, da ravna zelo grdo, če napada tako skromnega, tako poboznega, svetega moža; dolžil jo je, da podpira igro njegovih sovražnikov, ki so najprej umorili monsinjora Galla, pa bi zdaj radi zastrupili še njegovo zadnjo naklonjenost do tega uboga, neznatnega duhovnika. Vse te pestovite imenoval ostudne izmišljotine, in prisegel je, da ga obdrži že zato, da pokaže, kako zanoličuje obrekovanje. Ona pa je moralna molčanija.

Strabane, Pa. — John Kocik je pisal Prosvetni matici za igro "Rdeče rože", ki jo vprizori dramski klub "Soča".

Red Lodge, Mont. — K. Erznožnik je prodal 25 izvodov koledarja. Poslal je pet naročnin in informacije Pogorelcu za njegovo agitacijsko turo v Montani.

Arma, Kans. — Anton Šular je postal spet 4 naročnine. V njegovem okraju so naročili 75 izvodov Am. druž. koledarja.

Detroit, Mich. — Joseph Korsch je bil spet na obiskih med naročniki v Detroitu in dobil 8 obnovljenih naročnin.

W. Aliquippa, Pa. — Bartol Yerant je obiskal rojake v Strabane in rezultat je 6 naročnin.

Diamondville, Wyo. — Anton Tratnik je nam opisal razmere v svojem distriktu in priporoča, da jih naj Chas. Pogorelec obišče na agitaciji. Zagotavlja mu sodelovanje.

Hermansville, Mich. — "Pošljite mi kopijo "Internacionale" za naš orkester, v katerem igrajo fantje in dekle iz marskih družin," piše Joseph Zore. Naročil je tudi koledar.

Milwaukee, Wis. — Rožič je svojemu pismu priložil pet naročnin na Proletarca.

Bridgeport, O. — Joseph Snay je obiskal naselbine Ramsey, Maynard in Piney Fork in dobil 9 naročnin. Prodajal je tudi koledar. V pismu sporoča, da je prevzel zastopništvo v Maynardu Anton Skarberne. V soboto 16. februarja je prišel klub št. 11-JSZ kontest za popularnost in plesno zabavo.

Herminie, Pa. — Anton Zornik je prodal 90 izmed 125 izvodov koledarja, ki jih je naročil. Poslal je tudi eno naročnino. S prodajanjem koledarja nadaljuje.

No. Chicago, Ill. — Frances Zakovšek ima 4 nadaljnje naročnine na svoj kredit v seznamu "Agitatorji na delu".

Chicago. — Tu in v Ciceru je bilo letos prodanih 144 izvodov koledarja letnika 1935 več, kakor pa lanskega letnika, ki isti dobi prošlo leto. Caroline Macerl je prodala 32 izvodov. Drugi razpečevalci so Frank Bizjak, Joseph Oblak, Frank Podlipc, John Thaler, Kristina Turpin, Justin Saitz, Frank Udvardy, Pauline Deržič, Mary Matjasic, Peter Ver-

KAM Z DELAVCI NA STAROST?**AVTOMOBILSKA IN DRUGE INDUSTRIJE V SOVJETSKI RUSIJI**

(Nadaljevanje s 1. strani.)

šuje obrat v starih in gradih plavžev. Jekla je lani producirala 9,600,00 ton, ali 40 odstotkov več kakor v prejšnjem letu, toda ne toliko, kolikor je določala kvota.

Producija surovega olja je l. 1934 znašala 25,500,000 ton, ali 3,100,000 več kakor leto prej. Kvota je določala 30,600,000 ton.

Zelo je narasla produkcija elektrike, kar so omogočile večlike elektrarne, zgrajene v prvih petletki.

Dvignjena je bila produkcija premoga in koksa in enako železa. Vse planiranje stremi za stalnim dviganjem produkcije, kajti namen vrhovnega ekonomskoga sveta je, napraviti iz USSR najmodernejšo industrialno državo.

in drugi izven področja tega odseka.

Vsekakor je izvršil odbor za razpečavanje literatur, kateremu načeljuje D. J. Lotrich, koristno delo, kajti širjenje delavske literature je ena izmed naših najvažnejših nalog.

— vprašanje cvenka, vse drugo bo lahko.

In pa naše "gavge" so zopet predložene legislaturi v odbritev. Strašansko počne nekatera, ter kjer od 1. 1907 nimamo smrtne kazni in jo hočejo nazaj na vsak način.

Družinski koledar smo prodali nekako kot druga leta.

Prideš v hišo, poveš, pokažeš v razložiš, mož pogleda ženo, češ, "pa pošči če je še kje kak kvoder". Ampak ona že komaj čaka z odgovorom: O, ne, pri nas nič ne čitamo, so slabici s časi in pa pratičko smo kupili od rojaka iz Franklina. Iz raznih okolščin pa vidiš, da je še vedno kak dolar pri hiši za stvari, ki zastruplja delavca možgane. S težkim srcem odhajaš in vzdihneš z Nace Zlembbergerjem, "še bodo slabici časi na svetu!" Pa prideš v drugo hišo: "Oh, koledar, saj smo že komaj čakali, da prideš z njimi okrog." Pozabljeni je slabava volja in vesel si takih ljudi. Mislil si, trda je agitacija za stvari, ki služijo delavški izobrazbi, toda brez uspeha pa le ni. — **Kronikar.**

"Kaj socializem nudi ženskam?"

Chicago. — Gornji naslov je predmet predavanja, ki ga bomo čuli v klubu št. 1 v petek 25. januarja v dvorani SNP. Predaval bo Mary Jugg. Povabite na to predavanje tudi nečlane, posebno ženske.

Seja se prične počno ob 7:30. Udeležite se je začasno, da ne zamudite važnega letnega ročnika, ki ga predloži tajnik Peter Bernik. — **P. O.**

Čikaški proračun

Proračun čikaškega mesta za potroške v letu 1935 znaša \$117,845,131.

FENCL'S

RESTAVRACIJA IN KAVARNA

2609 So. Lawndale Ave. Chicago, Ill.

Tel. Crawford 1382

Pristna in okasna domača jedila Cene zmerne. Postreba točna.

BARETINCIC & SON

Tel. 1475

POGREBNI ZAVOD

424 Broad Street

JOHNSTOWN, PA.

FOTOGRAPHY

PRINTING

TYPEWRITERS

CLOTHING

MATERIALS

SUPPLIES

EQUIPMENT

FURNITURE

HOME DECORATING

HOME FURNISHINGS

HOME LINENS

HOME UTENSILS

HOMEWARE

HOMEWARES

Demokratski dirndaj, o zabavi in drugo

Moon Run, Pa. — V Washingtonu se je demokratski dirndaj znova začel s še večjo velenino, kakor so jo imeli v prejšnjem kongresu. Ljudstvo jih je izvabilo za svoje zastopnike, toda namesto da bi delovali za ljudske koristi jim rojijo po glavi vse druge stvari. Gospodarjem ne preti od takih "ljudskih zastopnikov" nikakra nevarnost. Dokler se delavski sloj ne izobrazí ter zavrže zmotno politiko, ostane predmet za izkoriscenje.

Dne 24. dec. v prošlem letu je ženski izobraževalni odsek pripredil prosto zabavo za vse slovenske družine. Za najmlajšo deco je povabil starega miklavža, ki je mednje razdelil darila, odrasle pa je odsek povestil z raznimi jedili in pižemo. Višek pripredite pa je bila igra "Božič v Finnigan's Flats". Vprizorila jo je šolska mladina, ki je vloge dobro izvedla. Mladina in ženski odsek zasluži priznanje za to uspeho.

Na januarski seji je Slovensko podporno društvo sklenilo priprediti slavnost 20-letnice obstanka, ki se bo vršila na Delavski praznik 2. septembra. Druge organizacije prosimo, da nam prepuste ta datum, to je, da ne bodo imele svojih pripredb, nego se udeleže naše.

Jacob Skerl.

Poročilo iz vzhodnega Ohio

Bridgeport, O. — Dne 12. januarja sem se napotil v naselbino Ramsey. Medpotoma sem se ustavil pri napredni Fr. Primožičevi družini. Njegova soproga je že dolgo bolna in izgledalo je že, da ji ne bodo mogli rešiti življenga. Toda Mrs. Primožič jebolezen premagala in zdaj je na poti okrevanja. Naročino na Proletarca je radevolj ponovila.

Na Ramseju sem se najprivo ustavil pri Košeninatu, ki se je ravno vrnil z dela. "Vem, po kaj si prišel," je rekel, in naročil ženi, da naj naročino obnovi za celo leto. Nato sem obiskal Strekeln, ki je bil pred časom pobit, toda bo kmalu zmogen za delo. Pri njemu je bilo precej špasa, kot vselej, ko ga obiščem. "Kje je nogavica, sakrabort," je rekel soprogi. Našli so jo in v nji potrebovno vsoto za naročino.

Pri Koranu so me že po glasu spoznali. Njegove otroke, ki so večinoma že odraščeni, zelo veseli glasba. Sinovom in hčeram je kupil nove godbene instrumente in tako je nastal orkester Koran, ki bo nastopal na pripreditvah, čim se zadosti izvezba, kar bo kmalu.

Iz Ramseja sem odšel v Piney Fork, kjer sem prepočil, naslednji dan pa sem šel po blatu in dežju na obiske k

rojakom, da bi storil kolikor mogoče za poživljajanje njihovega kluba. Bil sem pr. Fr. Zaveršnik, John Robas, Nacet Zembergerju in Strajnarju. Potem sem se udeležil društvene seje in pojasnil vroč mojega obiska. Piney Fork je napredna naselbina in upam da bo tudi klub postal kar je enkrat bil, ako se vsi resno zavzamejo zanj.

Na Ramseyju so samo tri slovenske družine in vse imajo Proletar in Prosveso. Menim, da bi lahko ustanovili socialistični klub, ako je tudi kaj somišljenikov med drugorodci.

Dne 14. januarja sta me obiskala John Sianovec in Anton Skoberne in Maynard. Sianovec bo preselil svojo družino iz Akrona v Maynard, Skoberne pa bo bodoči zastopnik Proletarca.

Ustoličenje novega ohijskega governerja se je vršilo 14. januarja v Columbusu. V svojem govoru v radiu je obljudil marsikaj, kakor je navada. Ampak če bo delavstvo hotelo več kakor obljudbe, se bo moral okleniti socialistične stranke in zmagati za njen program. — Joseph Snay.

Kaspar American State banka zopet posluje

Znana "Kašparjeva banka", ki je bila med Slovenci in Hrvatimi v Chicagu najbolj znana, je dne 15. januarja začela spet poslovati v svojem starem bančnem poslopu na 1900 Blue Island Ave.

Strlo jo je 24. junija 1932, ko je morala vsled navala vlagateljev, ker ne bi mogla vplačati, zapreti vrata. Pred krizo je znašala njen aktiva nad 12 milijonov dolarjev. Ko je prenehala, je imela samo še \$4,400,000 vlog. Nazadovala je torej v par letih več kot polovico. Od tega je v času likvidacijskega procesa izplačala vlagateljem še 25 odstotkov.

Med tem so se nekateri njeni bivi uradniki in delničarji zelo trudili, da jo reorganizirajo. Dobili so določeno vsoto novega kapitala in pridobili večino vlagateljev, ki so se zavezali, da so pripravljeni pustiti 60 odstotkov svojih vlog v banki. Te se jim izplača, ko se "zamrznjena" imovina zopet "otaja". 25 odstotkov so že dobili, kakor omenjeno prej, in do 15 odstotkov so še upravičeni. Vse nove vloge so garantirane v smislu sedanjega bančnega zakona.

V Kašparjevi banki je imelo vloge več sto Slovencev in Hrvatov ter večina slovenskih ter skoraj vse hravtska društva. Sedanji predsednik banki je Joseph Triner in blagajnik E. F. Smerz.

Kasparjeva banka je bila najstarejši denarni zavod na zgodnjem delu. Po vojni, ko je bila na višku, je imela \$20,000,000 vlog in imovine. Proti

njeni reorganizaciji, oziroma obnovitvi poslovanja, se je bila skupina vlagateljev, ki je svoj protest tirala do sodišča do sodišča, a končno vendar podlegla. Pravijo, da je bila za tem bojem finančno in z vplivom banka, ki se je preselila v bližino Kašparjeve pred dobrim letom.

Slovenci smo precej napredovali. — Vabilo na konferenco

Power Point, O. — Ako pogledamo nazaj 30 let ali več, moramo priznati, da smo Slovenci v Zed. državah precej napredovali, bodisi v časopisu ali v izobrazbi, akoravno ta ali oni trdi, da nikamor ne gremo.

Spominjam se prve izdaje Proletarca. Ze takrat se mi je dopadel, toda v resnicbi bi prve v naslednjih številki Proletarca nikakor ne mogli primerjati k sedanju Proletarcu, ki je vsebinsko in tehnično izvrstno urejen in tudi precej obsežen. Vreden je več, kakor znaša sedanja naročnina, in tudi stane več. Vreden je, da ga čitajo in podpirajo ne samo industrijski delavci, ampak tudi farmerji, trgovci in drugi, kajti vsakdo se lahko marsikaj uči z današnjega Proletarca.

Tudi naše podporne organizacije so sedaj boljše sistematizirane ter upravljane, kakor v prošlosti.

Na dnevnik Prosveso smo kot mal narod lahko ponosni. Tudi Prosvesna matica je bila na polju izobraževalnega dela velika pridobjitev.

V nedeljo 27. januarja se bo tu vršila konferenca klubov JSZ in društev Prosvesne matice. Apeliram na klube in društva v vzhodnem in severovzhodnem Ohiju, da pošljemo zastopnike na to zborovanje. Prične se ob 10. dopoldne. Vabljeni so tudi posamezniki od bližnjih in daleč, posebno še v naši naselbini, da prisostvujejo razpravam.

Na svidjenje v nedeljo 27. januarja ob 10. dopoldne v Power Pointu.

V imenu kluba št. 9 JSZ vabi Matt Tušek.

Za nov klub v Kansasu

V Mineralu v Kansasu so nekateri somišljeniki podvzeli akcijo za ustanovitev socialističnega kluba, v katerega bodo skušali pridobiti našo mladino. Pomagali bi klubu od početka starejši sodruži in ob ob enem navajali mladino, da preyzame vodstvo in odgovornost za delo. Klub bo posloval angleško.

Popravek

V zaključnem članku Naceta Zembergerja o agitaciji po naselbinah, objavljenem v Proletarju 16. januarja, se bi morale ime "Orlenaker" glasiti Orel.

Kasparjeva banka je bila najstarejši denarni zavod na zgodnjem delu. Po vojni, ko je bila na višku, je imela \$20,000,000 vlog in imovine. Proti

PREREKANJA RADI ZLATEGA DOLARJA

Zvezno vrhovno sodišče ima pred seboj več zadev, ki se v glavnem nanašajo na vprašanje, da li je bilo ukinjenje izplačil bondov, ki so garnirani v zlatu na podlagi zlate vrednosti dolara v času, ko so bila posojila izvršena, ustavno ali ne. Problem je zelo kočljiv. Kongres je na priporočilo predsednika Roosevelta nznial vrednost dolara v zlatu za blizu polovico in ob enem je prepovedal izplačevanje v zlatem denarju. Vse zlatu so morale banke in posamezniki izročiti vladni. Nekateri člani vrhovnega sodišča so v preiskavi izrazili, da je kongres postopal v tej zadevi protiustitutivno. Eden izmed vrhovnih sodnikov je npr. dejal: "Ako imam farmo, ki je vredna dva tisoč dolarjev, mi vladna ne sme vseti od nje ne pet in ne 35 odstotkov od njene vrednosti. To ji prepoveduje ustava, naš vrhovni zakon. In e se ne sme vseti farme, kdo ji daje pravico konfiscirati dolarse!" — V prilog vladne sta pred sodniki argumentirali med drugimi zvezni pravnik Cummings (na lev) in Norman C. Norman od zveznic Baltimore and Ohio. Njo je eden izmed upnikov tirjal, da mu mora svojo v zlatu garantično obveznosti izplačati v zlatu na podlagi vrednosti prejšnjega dolara. Ker tega ni hotela, niti smela, jo toči. Temni del dolarse slike predstavlja odstotek znižanja njegove vrednosti v zlatu.

BARBARSTVO IN KULTURA

Strašna je zmedenost, ki so jo v današnjem rodu povzročile svetovna vojna, inflacija in krize, skratka ves kaos povojne dobe. Razpadanje kapitalistične družbe premislejo pojavi, kakor jih menda nihče ni prej pričakoval v takem obsegu. Marx je v "Komunističnem manifestu" napovedal revolto takozvanega srednjega stanu proti buržauziji: "Srednji stanovi: mali obrtniki, mali trgovci, rokodelci, kmetje, vsi se bojujejo proti meščanstvu, da obvarujejo svoj obstanek pred propadom." Toda v tem svojem boju so bili sli v mnogo državah pod prapor fašizma, od katerega si obetajo, da jim bo rešil njihovo lastnino in njihov prejšnji položaj v človeški družbi. Svojega zaveznika še ne vidijo v proletariatu, ne streme po zgradnji nove socialistične družbe, misijo, da je njihovi tisti krivo slabogosподarstvo in korupcija poredincev in da se bodo razmere zboljšale, če pride na oblast energičen vodja a la Hitler, Mussolini itd., kakor jim obetajo razni fašistovski gromovniki in preroki. Resna kriza srednjega stanu in njegove nade v fašistovsko rešitev sta začasno vzbudili najhujši reakcionarni pokret. Temu se niti edudi. Ze Marx je dobro označil politično omejenost srednjega stanu in njegovo nagnjenost, da se da izkoristiti po protirevolucionarnih strujah:

"Niso revolucionarni, temveč konservativni. Še več! Reakcionarni so: zgodovinsko kolo skušajo zasukati nazaj." Hočejo iti skozi peklo fašizma, v katerem bodo šele spoznali, da so slabo branili svoje interese, ko so izročili svojo usodo v roke "genijalnih" fašistovskih diktatorjev. Fašistovska kuga iz Evrope prodira tudi proti nam in najde vedno več zasplojenih ljudi, ki misijo, da bi bil tak radikalni recept priporočljiv tudi za nas.

Ljudje so danes bolj kot kdaj prej nagnjeni k temu, da drže za vsakim novim imenom, ki jim obeta novo Mesijo. Za vsak nov milni mehurček se navdušijo in drugi dan že razočarani dvomijo nad vsem človeštvom. Pravijo, da se od nikogar več ne bodo dali prevariti, pri tem se pa tako neskorenko lahko vrnijo, da nasedejo prvemu golju, ki pride med nje. Samo za pametno stvar se ne morejo nikakor odločiti. Socializem je posebno za takozvane intelektualce že stara šara, vse pri nem gre prepričati in predol-

živiljenju in s samostojnim razmišljanjem. Socialističnega prepričanja si ne pridobi na para, na manifestaciji, ker je manifestacija samo zunanjji izraz streljene moći pristašev neke struje. Manifestacija človeka samo navduši, prepričanje pa si mora vsakdo sam ustvariti v svoji notranjosti, s svojo miselnoščjo.

Najhujša ovira za naš socialistični kulturni pokret je to žalostno dejstvo, da prenogovo ljudi, zlasti mladi, sploh noče niti misli. Imponira jim samo sila. Kakor je težko, moramo s podvodenimi močmi navajati zlasti mlade ljudi k miselnemu, duhovnemu delu, k študiju ekonomije in družabnega razvoja, zgodboljne socializmu, v zgodovini in zagotavljam vas, da bo v zadnjem stoletju.

Kadar kdo postane res prepričan socialist, ga ne more zbegati nobena stvar. Kajti vso pametjo vidi, da mora nujno prodreti socializem in zmagati na svetu, če noče človeštvo propasti. Tega prepričanja nikakor ne morejo omajati dogodki nekaj let v nekaj državah. Čim več mladih in drugih delavcev se bo res vzgojilo v znanstvenem socializmu, tem več poroštva imamo za stalen in hitrejši napredok celotnega delavskega gibanja.

Naj klero-fašistična reakcija proglaša svobodo in človečanstvo za zastarelo idejo, mi vemo, da bo ta ideja prej ali slej zmagala tem bolj učinkovito, čim bolj jo bodo zavirali.

V tem vrtincu neumnosti, zbegnosti in konfuznosti okrog nas je dvakrat nujno in potrebno najzavajneje in vztrajno vzgojno delo v smislu gesla: duhovnost in izobrazba proti neumnosti, miselnost proti praznovrstvu, človečanstvo proti barbarstvu!

(—elj v "Svobodi".)

Za La Salle in okolico

La Salle, Ill. — V tej okolici je brezdelnost čezdaj večja. Ljudstvo se udaja pod temo razmerje brezbržnosti in mrtilvja, četudi bi bilo zanj več bolj koristno, da se bi spustilo v delo za svojo politično organizacijo, ki bi ga dvignila iz mizerije. Človek bi pričakoval, da se bi ljudstvo zdramilo baš v teh težkih časih, pa udano čaka, da ga new deal reši dušečne more.

Člani tukajnjega kluba št. 4 se zavedamo velikega pomena delavskih organizacij v izobrazbi, zato bomo delovali, da se uresničijo sklepi X. rednega zborna JSZ kolikor mo-

goče tudi v naši naselbini, in dalje, da dobimo čimprej stalnega potovalega organizatorja, ki bo klubom pomagal pri delu. V oporu temu agitacijskemu delu priredimo veselico, ki se bo vršila v soboto večer 26. januarja v Slov. nar. domu. Na udeležbo vabimo vse, ki verujejo v boljšo bodočnost delavskega ljudstva.

Pete Banich.

Članom kluba št. 1 JSZ

Chicago, Ill. — Pridnja redna seja kluba št. 1 JSZ, ki se vršila 25. januarja, bo izredno važna: Podano bo finančno poročilo preteklega leta. Dalje bodo na dnevnem redu nujne zadeve, tikajoče se kluba. Pričetek seje točno ob polnimi uri. Vsled tega pozivam, da se vsi udeleže te seje.

Peter Bernik, tajnik.

Zabava v Springfieldu

Springfield, Ill. — V soboto 26. januarja bo imel klub št. 47 domačo zabavo. Vršila bo v spodnjih prostorijah Slov. nar. doma. Somišljenike in prijatelje vabimo, da se udeleže. Zabavali se bomo skupino in zagotavljamo vas, da boste zadovoljni z našo pripreditvijo.

Za majniško proslavo je bilo sklenjeno, da klubov dramski odsek vprizori na nji znameno socialno dramo v treh dejanjih "Razvalina življenja". Vloge so že razdeljene. Ta predstava bo za našo naselbino nekaj posebnega, na kar občinstvo tu in v okolici že sedaj opozarjam.

V klubovem odboru za to leto so bili izvoljeni vsi prednjenci odborniki. — Joseph Ovca.

Ali ste si Ameriški družinski koledar letnik 1935 že naročili? Stane 75c.

PRISTOPAJTE K SLOVENSKI NARODNI PODPORNI JEDNOTI

NAROCITE SI DNEVNICKA

"PROSVETA"

Stane za celo leto \$6.00, pol leta \$3.00.

Ustanavljate nova društvo. Deset

To End The Constant Threat Of A New World War

By ARTHUR HENDERSON, M. P.

The world lives in constant and growing dread of war. For as long as the nature and the level of armaments and the uses to which they are to be put are within the unfettered discretion of each single nation, the dread of war must continue to menace governments and peoples.

Consequently, the first and also greatest step would be the acceptance by all States of the principle that henceforth each country's armaments must be fixed by international agreement. The next important step is to provide for a continuous and automatic system of control, supervision and investigation of the world's armaments by international authorities.

These are conclusions to which, broadly speaking, the Geneva Conference has already come. They are, I believe, conclusions which cannot be departed from without considerable risk, and no attempt to change them in the smallest degree follows from the new procedure which, as President of the Conference, I have suggested to the Bureau.

At some stage it will be imperative that we renew our effort to make provision for the wider convention at which we have been aiming. Failure to achieve this central aim of the Conference might mean that the world would again experience the horrors and savagery of modern warfare, and be plunged into the worst barbarism ever known.

In making the suggested move, my only desire is to give a fresh impulse to the work of organizing peace.

When we began work at the Geneva Conference, the world looked with hope and with something like awe at the tremendous outburst of international energy and effort which

it represented. We need today a similar mobilization of the peace forces of the world, of all those who still have faith in the collective peace system, of those who realize the dreadful consequences that may follow from a final failure to make a reality of the Covenant and the Kellogg Pact by producing a genuine disarmament convention.

We should realize that the Geneva Conference is the focal point of a grim struggle between the forces of world order and international anarchy.

WORKER'S LECTURES

The League for Industrial Democracy is sponsoring a series of six lecture discussions at the Metal Trades Ballroom, 1000 Walnut, at 8 P. M. These forums have been endorsed by the A. F. of L. and the Socialist Party.

The first lecture, "Two Years of Roosevelt" was presented Friday, Jan. 18. The speaker was J. B. Matthews, formerly Executive Secretary of the Fellowship of Reconciliation.

Friday, Jan. 25, Harry W. Laidler will talk on "Government in Business." Dr. Laidler is executive director of the League for Industrial Democracy, and is one of its founders. He is an authority in the field of economics. His book "Concentration in American Industry" is in every university library and his new book "Socializing our Democracy" was published by Harper this month.

The following week, Feb. 1, Tucker P. Smith will discuss "The March of Labor". Mr. Smith who had a wide reputation as a fighter for peace when secretary of the Committee on Militarism in Education, is equally well known in the field of Workers Education. He is director of Brookwood Labor College.

Mr. Harrison Brown, who will speak Feb. 8, on "The Menace of Fascism", is a free lance British Journalist and lecturer. Living on the continent since the war, Mr. Brown knows many of the leading European statesmen, through his reporting at International conferences at Geneva. In Nazi Germany he gave the last uncensored political talk from Berlin.

"Preparations for World War" will

be Miss Wilkinson's topic, Friday, Feb. 15. She was in Berlin three days after the Reichstag fire. Recent travels have taken her to Germany, Spain, and France.

The last lecture on the following Friday, Feb. 22, will be presented by Mr. David Lasser, a graduate engineer. He has devoted himself to the organization of the unemployed and is chairman of the Workers Unemployed Union of Greater New York. He is also a leader in the development of a unified national unemployed movement. By training and experience he is excellently qualified to analyze the social forces in America that will result in the "Coming Struggle for Power".

Betty Bogatay, Cleveland, O.

HEARST, THE TERRORIST

"The truth is that government by the proletariat, government by the least capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and knowing that they may judge what they think of William Randolph Hearst, fomenter of war against Russia, but his statement is unqualified. Government by the proletariat he calls government by the least

capable and the least conscientious element of the community. Who are the proletariat? They are the workers with hand and brain, the very people to whom Hearst has tried to sell his wares. Now at least the workers know what he thinks of them, and